

POVAHA ORLA

BILL BRITTON

Bouřková mračna se zlověstně valila přes Western Hills, když vtom blesk prořal oblohu. Dole v sytě zeleném údolí seděli u stodoly dva ptáci. Zdánlivě sobě podobní, ve skutečnosti však rozdílní jako den a noc. Slepice, která se skloněnou hlavou šťárala zobákem ve smetí u stodoly, zrychlila. Rychle vyhrabávala ze sutin a smetí poslední červy, nějaké zbytky a kousky kukuřice. Věděla, že už nemá mnoho času, a než udeří bouře, bude muset utéct do stodoly. A tak horečně vyhrabávala ze sutin potravu.

Druhý pták vypadal velmi zvláštně a také se tak choval. Seděl na sloupku od plotu, hlavu zdviženou k obloze, a jeho zrak, ostrý jako břitva, pátral v oblacích. Líně roztáhl křídla a prudký závan větru ho téměř vynesl z místa. Bylo vzrušující pozorovat majestátnost jeho rozepjatých křídel. Dalo se snadno rozpoznat, že pera, která byla kdysi přistřižena, aby nemohl vzlétnout, znovu dorostla do plné délky. Bylo zřejmé, že tento pták není slepice.

Orel v zajetí

Vysoko nad statkem na vrcholku hor kdysi sebral farmář vejce z orlího hnízda. Nasadil je pod kvokající slepici a spolu s hejnem kuřat se vylíhl i malý orel. Farmář se jej trpělivě snažil vychovat a ochočit, aby zdomácněl. Ale od prvního okamžiku bylo jasné, že se orel nedovede ztotožnit s koloběhem kuřecího života. Chodil po dvoře sám, protože nebyl schopen navázat vztah s ostatními kuřaty ani se slepicí. A ačkoliv od té doby, co se vylíhl, neznal žádný jiný svět než ten okolní domácí, někde hluboko v něm cosi z divoké, svobodné povahy orla křičelo, že toto není „domov“. Jak orel rostl, farmář mu přistříhl křídla. Neschopen létat, sedával každý den na dvoře a hleděl vzhůru..., s tělem připoutaným k zemi, ale se srdcem v oblacích. Nevěděl proč, neuměl to vysvětlit, neustále v něm však znělo volání, aby se vznesl nahoru do vysokých nebeských výšin.

Povstání na křídlech bouře

Mladý orel roztáhl křídla, která farmář zapomněl znovu přistříhnout. V tom okamžiku jeho oči spatřily jiného, velkého orla, jak se vznáší na křídlech větru vysoko nad bouřkovými mraky. Jeho uši zachytily ostrý zvuk orlího hvízdnutí. Náhle se prudký závan větru opřel do jeho roztažených křídel a nadnesl ho. S pronikavým výkřikem vítězství a svobody navždy opustil dvůr a vyletěl vysoko do oblak ke svým vlastním.

Orlí svatí

Drazí bratři a sestry, věřím, že rozumíte, kam mířím. Stejně jako Bůh nemám ani já nejmenší zájem zabývat se orly ani jinými ptáky jen kvůli nim samotným. Ale Bůh v Bibli o orlech na mnoha místech mluví. A co o nich Bůh říká, má velký význam pro církev, pro Tělo Kristovo, pro ty, kteří byli povoláni nejvyšším povoláním v Kristu Ježíši.

Orli symbolizují určitou skupinu křesťanů. *„Ale ti, jenž očekávají na Hospodina... vznášejí se peřím jako orlice.“* (Izaiáš 40:31) „Vznášet se“ je proces, který je pro Boží Syny nesmírně důležitý. Je důležitý pro všechny, kdo mají dosáhnout k Božímu trůnu, kdo mají být přetvořeni do obrazu Božího Syna a vládnout a panovat s Ním navěky. Ale týká se jen těch, kteří jsou ochotni čekat v Jeho přítomnosti, dokud je Sláva, která září z Jeho tváře, nepromění z obrazu pozemského člověka do obrazu Nebeského Krále. Ne každý, kdo užívá Božího požehnání a věří v Ježíše Krista jako Spasitele duše, zničí své zemské modly, které stojí v chrámě jeho srdce. A ne každý zaplatí cenu za to, aby mohl jít s Bohem dál do nebeských výšin. Ale Bůh předurčil ty, které předzvěděl, a rozhodl se, že Jeho sláva se v nich bude projevovat. Jak úžasná příležitost! Jaká sláva! Jak vysoké povolání! Chvála Hospodinu za Jeho nesmírná bohatství a za Jeho lásku a milost k synům lidským!

Slepice, nebo orli?

Slepice či kuřata také symbolizují lidi. Jediný odkaz na ně v Písmu nalézáme, když k nim Ježíš připodobňuje lidi v Jeruzalémě, kteří nedokázali slyšet Jeho poselství a nedbali Jeho povolání. Houfovali se a připoutáni k zemi seděli na vejcích. Upřeli své oči k věcem tohoto světa, vyhrabávali si

holou existenci a nikdy nepozvedli hlavy, aby uviděli Toho, který je shůry. Jedli, co se rozdávalo a co jim bylo předhozeno, nenasytně hledali v přeplněných dvorech něco k snědku, většinou nečistého. Slepice je totiž od přirozenosti nečistý pták, který je schopen pozřít mrtvé červy i neuvěřitelnou špínu. Je připoután ke své existenci zprava i zleva plotem a cítí se spokojen.

Ale s orly je to jinak. Orel totiž zdědil přirozenost, která nepřežije, a ani nemůže přežít v omezeném zajetí, tak jako přežívá drůbež na dvorku. Aby mohl být šťastný a mohl naplnit smysl svého života, musí mít svobodu vzlétnout k nebeským výšinám. Někdo by se tam mohl cítit i osamělý, protože ne všichni se odváží povznést do takových výšek. Ale orlům to nevadí, protože jim není přirozené splynout s davem nebo s většinou.

Charakteristika orlích svatých

O našem nebeském povolání se můžeme hodně dozvědět, když si všimneme, co o orlech říká Písmo. V Deuteronomiu 32:11 je popsáno, jak se orlí mládřata učí vznášet v oblacích. Teď prosím, orlí svatí, poslouchejte pozorně: „*Jako orlice prohrabuje své hnízdo, točí se okolo mládřat, roztahuje křídla svá, bere je a nosí na křídlech svých.*“¹ Přišel čas, aby mladý orel opustil hnízdo a začal sám lovit. Jenže jak se tak dívá ze závratné výšky vrcholku hory, není připraven pustit se do takového dobrodružství. „Ničím takovým ještě neprošel“ a váhá začít. Tak mu to matka orlice začne v hnízdě znepríjemňovat. Hnízdo je tak měkké, bezpečné, pohodlné, a orel by tam nejraději zůstal. Nemá nejmenší zájem „vyzkoušet si křídla“. A tak orlice začne „prohrabovat hnízdo“. Roztrhá pohodlnou postýlku, rozláme všechny proutky a větvičky, dokud jejich rozeklané konce netrčí do všech stran. Jinými slovy začne orlíčeti znepríjemňovat život právě na tom místě, které se mu do té doby zdálo tak krásné.

Ó, svatí Boží, zdá se vám, že s vámi Bůh nakládá tvrdě? Trhá vám pohodlné měkké hnízdo? To, co vám kdysi tak dobře sloužilo, vám teď připadá kruté, těsné a nepohodlné? Co se děje? Bůh vás připravuje, abyste mohli vylétnout do výšin, o kterých se vám nikdy ani nesnilo. Ostré hroty

---

Poznámky překladatele:

¹ Uvádíme překlad podle hebrejského originálu, Bible kralická v tomto případě není zcela přesná: „*Jako orlice ponouká orlíčátek svých, sedí na mladých svých, roztahuje křídla svá, bere je, a nosí je na křídlech svých.*“

toho, co vám kdysi bylo tak příjemné, vás teď bodají k zármutku a bolesti. Divíte se, co je to vlastně za trápení, a možná i pochybujete, stojíte-li vůbec v Boží vůli? Už nepochybujte. Ale s vírou očekávejte, co dalšího úžasného Bůh udělá ve vašem životě. Není to Boží hněv, který by vás měl zničit. Je to Boží moudrost a láska, která způsobí, že budete ochotni učinit další velký krok v Božím plánu pro církev. Od přirozenosti máme rádi bezpečí. Takže nám Bůh musí to naše „hnízd“ naprosto znechutit, abychom byli ochotni prorazit k dobývání duchovních cest v nebesích.

Třepetání křídel

Mladý orel dosud neopustil rozhrabané hnízdo. A tak matka orlice začne „ponoukat své mládě“. Jinými slovy, začne ho křídly utloukat. Křídla, která kdysi chránila před každým nebezpečím, se náhle stanou největším nepřítelem. Alespoň se to tak zdá. Jak strašná změna situace! Aby orlíče uniklo ranám, dodrápe se na okraj hnízda, a jak orlice roztáhne křídla, orlíče jí skočí na záda. Kam teď poletí matka, poletí i mládě. Hnízdo už přestalo být teplým měkkým domovem. Podívejte, jak se teď orlice vznáší, letí vysoko do oblak a na zádech se jí křečovitě drží malé orlíče. Letí vysoko nad oblaka, až najednou, bez varování slétne střemhlav zpod mláděte, které se náhle nemá čeho přidržet, a tak se řítí k zemi. Zakřičí strachem, jak padá vzduchem, instinktivně roztáhne křídla a pokouší se jimi zamávat. Nevytrénovaná křídla ho však nedokáží udržet ve vzduchu, a tak padá dolů, níž a níž. Když už se zdá, že se mládě roztříští o skály, orlice ho podletí a bere ho na svá křídla. Sláva Bohu! Jaká úleva! Znovu se vznášejí do vysokých oblak..., znovu na matčiných křídlech. Jak nádherný je to pocit! Ale ve chvíli, kdy si mládě myslí, že už je vše v pořádku a je na vrcholu blaha, opora mu opět zmizí. A celý proces začíná znovu. Tentokrát mu křídla fungují o něco lépe, už posílily. Až se nakonec naučí zachytit proud větru a začne se vznášet samo. Matku, která by ho chránila před pádem, už nepotřebuje.

Pád rebela

Někdy se však stane, že matka vynese mládě z hnízda, a ono odmítne létat. Nevyzkouší svá křídla. Pokaždé jen čeká, až ho matka zachytí a znovu vynese na svých křídlech do nebes. Proces se opakuje znovu a znovu, dokud

matka není přesvědčena, že mláděti už není pomoci, že ho nedokáže naučit samostatně lovit. Víte, kdyby to mládě bylo slepice, někdo by se o ně postaral, nakrmil by je a ochránil. Ale ne orla. Buď se naučí sám létat, nebo zajde hlady či se stane obětí jiných dravců. Se vším tímhle poznáním ho matka vynese na poslední cestu vysoko do nebes. Pak se s divokým výkřikem bolesti a zklamání snese zpod mláděte a odletí pryč. Nechá mládě roztrástit o skály.

Orlí svatí mají svůj vlastní zvláštní výcvik. Bůh někdy mává křídly a nám se zdá, že nás ubije k smrti. Ale Písmo říká, že pokud nepřijímáme Jeho trestání, je to dobrý důvod se domnívat, že nejsme Synové. Když už jsme konečně ochotni opustit hnízdo, když už jsme konečně odhodláni Mu plně důvěřovat, vynese nás do výšin slávy, které jsme nikdy předtím nezakusili. Vše se zdá tak báječné a my se radujeme z nové úžasné zkušenosti. Náhle se nám však propadne půda pod nohama a Bůh není. Jak se řítíme ze závratných výšek slávy do temných hlubin zoufalství, zoufale a neúspěšně roztáhneme naše slabá křídla a divíme se, proč nás Bůh nechá takhle trápit. A náhle se Bůh objeví! A bere nás na svá křídla, na kterých nás znovu vynáší do nebe. Vrací se nám síla a radost. Ovšem pouze do chvíle, kdy zjistíme, že se celý proces musí zopakovat. Znovu a znovu, dokud se nenaučíme používat křídla, která nám Bůh dal, abychom mohli přebývat ve výškách díky Jeho síle uvnitř nás.

Jsou však lidé, kteří přesto, že je jim stejně jako orlím svatým nabídnuto Synovství, do něj odmítnou vstoupit. Vzpírají se Božím cestám. Odmítají být posazeni do ohnivé pece. Milují hnízdo ve výškách, milují bezpečí Božích křídel, odmítají však trestání a výchovu. Odmítají tak potřebnou výuku, aby mohli sami stát v nebesích. Bůh je trpělivý. Je dlouhoshovívající. Znovu a znovu jim dává šanci, znovu a znovu s nimi pracuje. Někteří z nich se však nechtějí učit, nepoddají Bohu svého vzpurného ducha. A proto je nakonec nechá padnout do zkázy na strmá skaliska padlé zemskeosti, přirozenosti. Vím, že jste to určitě mnohokrát viděli. Já také. Divil jsem se, jak může někdo, kdo se už jednou vznášel mezi hvězdami, padnout tak nízko a dojít takového konce. Jak může někdo, kdo měl zjevení, úžasné dary a službu, dojít do bodu, kdy přijme tak neuvěřitelně heretické ďábelské učení. A nebo dokáže tak neskutečně zlehčit svou službu a prodat Boží dary za slávu a bohatství. A přece se to stává, víte to stejně dobře jako já. Na pravdivosti pravého zjevení Ducha to ovšem nic nemění. Ani to nic nemění na skutečnosti, že těmto lidem

zůstávají Dary, které jim Bůh jednou daroval. Bylo by lépe, kdyby v bezpečí svého dvorečku byli zůstali slepicemi. Ale oni se modlili za to, aby byli orly. A Bůh jim odpověděl. Ale zkoušky přivedly na světlo vzpurnou přirozenost. Přirozenost, která se odmítá poddat jednání a disciplíně Božího Ducha. A tak padli. Slepice sice také může spadnout z bidýlka, nikdy však nepadne příliš hluboko. Nikdy totiž nevystoupá do velkých výšek. Ale když spadne orel, padne hodně hluboko a mnozí to vidí. Jenže je to nutné, moji drazí, protože mezi těmi, kdo staví hnízda na vrcholcích hor a vznášejí se nad bouřkovými mraky, nesmí být rebelové.

Jak se pohybovat na nebeských místech

Ti, kteří vládnu spolu s Kristem, musí vládnout z nebes. Protože tam je trůn. Mnozí si zpívají píseň „Jednou odletím...“ a sní o tom, že budou vytrženi z této hříchem proklaté země; že budou odneseni okolo měsíce do modromodrých nebes na nějakou geografickou tečku ve vesmíru, kde je pro ně připravena velkolepá hostina. A přitom nemají ani ponětí o Božím plánu pro Jeho orlí svaté, kteří budou skutečně uchvázeni či, chcete-li, vytrženi k Božímu trůnu, aby s Ním vládli a panovali. Ten čas je už za dveřmi. Duch odkrývá a zjevuje skrytá tajemství svého Slova těm, kteří jsou povoláni tím Nejvyšším Božím Povoláním v Kristu Ježíši. Je to Bůh, kdo nás učí, jak se pohybovat na nebeských místech. Někdy je to až děsivé. Je tam však Jeho úžasná přítomnost, uklidňující a ujišťující. Sláva Bohu!

Slepičí dvorek omezuje. Můžete ujít pouze určitou vzdálenost a dál ani krok. Plymútky smějí běhat pouze v ohrádce pro plymútky a islandky červené zase musí být pouze ve svém výběhu. A jaká by to byla tragédie, kdyby Brownovic slepice utekly k Jonesovi, zobaly mu tam kukuřici nebo tam třeba nakladly vejce! Je úplně jedno, jestli jste ve výběhu metodistickém, baptistickém, letničním nebo nějakém jiném. Můžete si kdákat nebo kokrhat o výhodách toho nebo onoho dvora, hlavně když zůstanete ve vám vymezeném prostoru.

U orlů je to však jiné. Žádný slepičí výběh by orla neudržel. Dejte ho do klece, a radši vám zdechne. Radost a štěstí může najít pouze pod otevřeným nebem. Orli se scházejí v neomezeném prostoru. V neomezeném zjevení. Pravda plyne jako mocná Řeka. Mezi orly neexistují žádná vyznání víry, nařízení či zatuhlá prohlášení věrouky, která rozdělují Tělo Kristovo. Existuje mezi nimi pouze sladké obecenství se všemi, kteří přebývají na

stejném místě, a žádné hranice vymezené člověkem tam nenajdete. Jejich den řídí chvály z nebes, dary Ducha a úžasná vysvobození. Tupý monotónní koloběh „slepičího“ náboženského systému je něco, co je pro ty, kdo se vznesli na orlích křídlech do těchto výšin, navždy minulostí. Jaká úžasná škála pokladů Ducha Svatého je připravena pro ty, kdo se odváží věřit a kdo jsou „povolání podle Jeho záměru“!

Izmaelci a Izákovci

Některým lidem se zdá, že to nemůže být pravda. „Alespoň víme, co máme,“ říkají. „Můžeme to vidět, a i když toho není moc, je to alespoň něco. Ten tvůj fantastický sen je strašně vzdálený. Lepší vrabec v hrsti, nežli holub na střeše. A když nedokážeme vidět nic lepšího, tak současný zaběhaný řád nehodláme opouštět.“ Je to tak. Abraham měl Izmaela. Izák byl jen zaslíbením. Ale byl zaslíbením od Hospodina. Byl to Abraham, kdo řekl: „Ó, by jen Izmael živ byl před Tebou.“ Ale Hospodin řekl: „V Izákovi bude nazváno símě tvé.“ Izmael byl mocný bojovník, podle přirozenosti muž hodný respektu, který by jistě byl plodný. Byl totiž synem Abrahamovým. Ale zároveň byl dítětem vzpoury. Posmíval se Izákovu odstavení. A Hospodin ho zavrhl. Po mnoho let byl Izák pouhým zaslíbením, byl něčím, co se zdálo naprosto nemožné. Abraham sám začal být unavený z čekání, a pokusil se udělat něco, co by dané zaslíbení naplnilo. Celou záležitost tím jedině zkomplikoval. Jen Bůh může naplnit, co zaslíbil, a také to učiní. O malém Izákovi toho moc nevíme. Jedině to, že byl obřezán, rostl a byl odstaven. Sláva Hospodinu, že existují na zemi lidé, kteří byli odstaveni od mléka včerejších tradic a začali se sytit výživným masem Božího Slova.

Izák byl dítě poddajného ducha. Se svým otcem vystupoval na vrcholky. A z hory Moriah se vrátil jako předobraz vzkříšeného života. Stal se obrazem Toho, který měl být zabit již od počátku světa. Drazí moji, nebuďte spokojeni s pozemskou zkušeností a existencí Izmaela. Život Izáka čeká na všechny, kdo uvěří. Může se zdát, jako by to nemělo nikdy přijít. Bůh se však neopozdí. Vysoké povolání je pro všechny, kdo se v trpělivosti a víře nespokojí s ničím menším než s Pravdou a Realitou. Haleluja!

Tvář orla

Prorok Ezechiel a apoštol Jan viděli vizi Božího Syna. (Ezechiel 1 a Zjevení 4) I když je dělilo více než 600 let, obě vize mají něco společného – ony živé bytosti měly „tvář orličí“. Jan řekl, že to byl „letící orel“. Nic připoutaného k zemi. Sláva Bohu! Jan viděl „Velkou Bouři“, která přicházela na zem. Ale viděl v podobenství i ty, kteří se budou jako „letící orel“ vznášet nad bouří.

Orel v bouři

Podívejte se na slepice, jak peláší, aby si našly úkryt, když propukne bouře. Choulí se k sobě ve své bídě a doufají, že jim úkryt nepadne na hlavu. Neustále se děsí každého hromu a blesku a litují každého, kdo nenašel úkryt, a je tak již s největší pravděpodobností odsouzen k smrti krupobitím či utopením.

S orlem je to však jinak. Stejná bouře dopadající na ubohá pozemská stvoření přináší divoký vítr, který orly bez námahy pozvedá nad bouřkovou mračna. O obou, orlech i slepicích, se píše ve Zjevení 12:12: *„Protož veselte se nebesa, a kteříž přebýváte v nich. Běda těm, jenž přebývají na zemi a na moři.“* Je to tak, bouře přichází a její zuřivost udeří na všechny, kdo nepoznali cesty orla.

Bůh dnes mnohé vytrhuje z přízemnosti a Duchem Svatým je pozvedá na vysoká místa v Kristu. A pozemské věci ve světle Jeho milosti a slávy blednou. Orlí svatí se bouře nebojí. Totéž pronásledování a soužení, které přinese mrtvé zpátečnické církvi plné tělesného úsilí velké trápení, umožní orlům, aby se vznesli do výšin, kterých od doby, kdy Syn Člověka položil sám sebe za příklad, nikdo nedosáhl. „Nebojte se bouře, moji maličci, protože nejste děti bouře ani hněvu. Hled'te vzhůru. Pozdvihněte hlavy a radujte se, neboť jste děti vykoupení a zdědili jste nebeský charakter. Otevřel jsem brány žaláře. Buďte propuštěni ze svého zajetí! Nebuďte polapeni bezbožnými cestami tohoto světa, ale učte se cestám Božím a následujte jedině Hospodina. Tak povstanete nade vše, co přichází na tuto zemi a co přichází na všechny, kteří v ní přebývají. A nebudete se bát, neboť já jsem s vámi, praví Pán.“

Obraz nebeského

„První člověk z země zemský, druhý člověk sám Pán s nebe. Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští, a jakýž ten nebeský, takovíž budou² i nebeští. A jakož jsme nesli obraz zemského, takť ponese obraz nebeského.“ (1. Korintským 15:47–49)

„Nebo Pán jest Duch ten, a kdež jest ten Duch Páně, tu i svoboda. My pak všickni odkrytou tváří slávu Páně jako v zrcadle spatřujete, v týž obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.“ (2. Korintským 3:17–18)

„Požehnaný Bůh a otec Pána našeho Jezukrista, kterýž požehnal nám všelikým požehnáním duchovním v nebeských věcech³ v Kristu.“ (Efezským 1:3) „Kteréž dokázal na Kristu, vzkřísiv jej z mrtvých, a posadiv na pravici své na nebesích...“ (Efezským 1:20) „A spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích v Kristu Ježíši...“ (Efezským 2:6) „Aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na nebesích skrze církev rozličná moudrost Boží, podlé předuložení věčného, kteréž uložil v Kristu Ježíši Pánu našem...“ (Efezským 3:10–11)

„A protož, bratří svatí, povolání nebeského účastníci...“ (Židům 3:1) „Ale oni lepší žádají, to jest nebeské. Protož i sám Bůh nestydí se slouti jejich Bohem; nebo připravil jim město.“ (Židům 11:16) „Ale přistoupili jste k hoře Sionu, a k městu Boha živého, Jeruzalému nebeskému...“ (Židům 12:22)

„Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek zbořen, stavení od Boha máme, příbytek ne rukou udělaný, věčný v nebesích.“ (2. Korintským 5:1)

Z výše citovaných veršů jasně vyplývá, že naše povolání je nebeské. Kdo chce, ať pečuje o pozemské věci. Necht' mrtví pochovávají své mrtvé.

---

² Slova v citacích z Bible kralické vyznačená kurzívou v originálních řeckých textech nejsou a byla kralickými doplněna podle smyslu, ovšem ne vždy zcela přesně. V tomto případě měla predikace nést stejně jako v předchozích větách přítomný čas: „*Jakýž je ten zemský, takoví jsou i ti zemští, a jakýž je ten nebeský, takovíž jsou i nebeští.*“ Autor cituje z anglické King James Version, která přítomný čas uvádí.

³ V angl. originálu autor uvádí citaci z King James Version: „*nebeských místech v Kristu*“. Řecký originální text uvádí slovo **epouranios**, které je možno vyložit jako „nebeské věci“ i „nebeská místa“.

A necht' se těch málo, kteří jsou povoláni vysokým povoláním, zabývá Božím dílem. Naše zemské tělo či „dům“ je pouze dočasné. Co však Bůh připravil pro svůj lid, je věčné. Sláva Bohu! Město, kterého jsme součástí, ta nevěsta Kristova, je nebeské město, a ne součást pozemských systémů.

Všimněte si, že místo, které máme zdědit, nyní ovládají démoni a mocnosti. Z pozice, kterou Adamovi uchvátili, nyní vládou temnotě tohoto světa. Ale Bůh si předsevzal zrodit lid, který na toto místo bude vyzdvižen a svrhne Satana i s jeho armádou. Ježíš to učinil a byl nám dán za Příklad. Není Božím záměrem, aby zůstalo pouze u Ježíše. Ježíš byl zasazen jako živé símě, které má přinést bohatou úrodu podle svého obrazu.

Všimněte si veršů, které říkají, že obraz zemské přirozenosti, který jsme nesli, bude proměněn. Poneseme obraz nebeského, obraz Ježíše Krista, našeho Pána, který byl vyvýšen nad nebesa. Již dnes se stačí podívat na Jeho slávu a v našem nitru dojde k proměně. Sláva Bohu!

Všimněte si, že nebeská místa, na kterých máme přebývat, nemají geografickou polohu několik miliard mil od Země. Jsou to „nebeská místa v Kristu“. Bylo by velmi příjemné zjistit, že Satan je momentálně se svou armádou vzdálen miliony mil od Země. Jenže to není pravda. Nemusíte chodit daleko, aby vám došlo, že mocnosti temnoty jsou zde na Zemi. A že zde na Zemi pracují v srdcích mužů a žen. Apoštol Pavel říká, že jsou to „bezbožní duchové v nebesích“. Místo toho, aby lidé přijali to, co říká Bible, a věřili tomu, vymysleli si ve své představivosti pohádky a mýty, které jsou naprosto v rozporu s pravdou Božího slova. Bůh nám dnes odnímá oponu z myslí a zjevuje nám svou Pravdu.

Oči orla

„... *zdaleka očima svýma spatřuje.*“ (Job 39:29). Orel je pověstný svým ostrým zrakem. Stejně tak i orlí svatí. Dokáží věřit věcem, které ostatní, jejichž oči jsou upřeny k zemi, nejsou schopni vidět ani pojmout. „*Když nebývá vidění, rozptýlen bývá lid.*“ (Příslaví 29:18). Orlí svatí mají vizi. Jsou průkopníky víry, jsou těmi, kteří se prolamují do nových oblastí Ducha.

Noe byl orlí svatý. Viděl, že přichází soud, a připravil se. Ostatní takovou vizi neměli, a zahynuli. Enoch měl orlí vizi, a uviděl Pána, jak přichází s desetitisíci svých Svatých. Prorokoval o tom a chodil s Bohem. Eliáš viděl,

jak přichází mocný příval životodárného deště, a přitom z moře vycházel jen malý obláček jako dlaň. Mojžíš viděl vysvobození Božího lidu a zkázu jeho nepřátel v době, kdy to přirozené skutečnosti a okolnosti zcela popíraly. Vize Božích orlů nebyly nikdy limitovány omezenými hranicemi přirozených okolností. Izaiáš, Joel, Malachiáš..., každý Boží prorok měl orlí vizi, jinými slovy – vidění.

Ježíš měl největší vizi ze všech orlích svatých, kteří kdy žili. Přišel, aby dovedl svůj lid k vítězství. Jeho očím nic neuniklo. „... *otevřítina jsou mu nebesa.*“⁴ Jeho očím neunikla žádná mocnost temnoty. Viděl srdce lidí, tak jako nikdo. Lidé před Ním nemuseli mluvit o svých pochybnostech, kritice nebo potřebách. Jeho oči zkoumaly nejvnitřnější útroby. Ježíš byl vůdcem Svatých Orlů. Byl Příkladem a ukázal nám Cestu Orlů.

„Oči zepředu i zezadu“

Duch Boží se orlím svatým odhaluje dvojitým způsobem. Ve Zjevení 4:6–8 je napsáno, že byli „... *plných očí s předu i s zadu.*“ Dále se píše: „... *vnitř plná byla očí, a neměla odpočinití dnem i nocí, říkajíce: Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí...*“ Ezechiel 1:18 uvádí: „... *vůkol všech čtyř kol plní byli očí.*“

Nejprve tedy jsou vnitřní oči, které zkoumají vnitřní části. Prorok Jeremiáš to pravdivě vyjadřuje slovy: „*Nejlstivější jest srdce nade všecko, a nejprevrácenější. Kdo vyrozumí jemu?*“ Odpověď najdeme hned v následujícím verši: „*Já Hospodin, kterýž zpytuji srdce, a zkušuji ledví...*“ (Jeremiáš 17:9–10)

Nikdo z nás neví, co v srdci má, dokud ho Bůh neprozkouší. Bůh dnes provádí lidi ohněm. Jeho světlo zjevuje stav lidských srdcí. Bratři, kteří si vždycky mysleli, že jsou svatí, čistí, najednou zjišťují, že hluboko ve své přirozenosti byli povázáni démony, aniž by si toho byli vědomi. Je to strašné zjištění, je však nutné. Je třeba se změnit, zošklivit si danou věc a volat k Bohu po vysvobození. Bůh dnes potřebuje skutečně svatý lid, aby mohl dokončit své dílo.

Job uviděl Boží slávu, uviděl také svou vlastní samospravedlnost, a celý jeho postoj se změnil. Teprve potom přišlo vysvobození. (Job 42)

---

⁴ Mat. 3:16

Sám říká: „*Protož přiznávám se, že jsem tomu nerozuměl. Divnější jsou ty věci nad mou stižitelnost, anižť jich mohu poznati... Tolikoť jsem slýchal o tobě, nyní pak i oko mé tě vidí. Pročež mrzí mne to, a želim toho v prachu a v popele.*“ Celých 30 kapitol si Job neochvějně udržoval nevinnost a spravedlnost. Ale v okamžiku, kdy se s Bohem setkal tváří v tvář, rozpoznal svůj největší hřích – svou vlastní samospravedlnost. Obviňoval Hospodina za všechna svá trápení, sám sebe však vidět nedovedl. Pak ale obdržel „orlí zrak“, a jeho vnitřní oči začaly rozpoznávat, co je jeho Adamovská přirozenost zač. A Bůh ho mohl vyvést ze všech trápení a těžkostí.

Izaiáš byl ctěný Boží prorok. Mluvil s Hospodinem, celý národ ho poslouchal, chodil v síních králů. Ale jednoho dne (Izaiáš 6) měl Izaiáš vizi, kdy vnitřníma očima uviděl, jak vlastně vypadá v Božích očích. A tento Boží muž volal ve své bídě: „*Běda mně, jižť zahynu, proto že jsem člověk poškrvněné rty maje, k tomu u prostřed lidu rty poškrvněné majícího bydlím, a že krále Hospodina zástupů viděly oči mé.*“ Chvála Hospodinu za vnější i vnitřní oči, protože hned po tomto prohlédnutí přišlo vysvobození a očištění! Všimněte si pořadí: nejprve zapracovaly vnitřní oči, a teprve pak mohly konat vnější oči. Až když Izaiáš dokázal uvidět svůj vlastní nedokonalý stav a vyznat jej, byl schopen uvidět skutečný stav lidu a sloužit mu. Ale ne dřív. Příliš mnoho lidí se dnes snaží vyhánět z ostatních demony, a přitom jejich vlastní život je obtěžkán zlými duchy – žárlivostí, závistí, lakomstvím, záští, strachem atp. Všimněte si, co se přihodilo synům Sévy (Skutky 19:14), kteří se pokoušeli vyhnat demona z posedlého člověka, a přitom ještě sami za sebe nestáli před Křížem. „... vyjmi nejprv břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu z oka bratra svého.“ (Matouš 7:5)

Není to nic divného, když ve svém životě začneš vidět věci, ke kterým by ses nikdy dříve nepřiznal. V Židům 6:7–8 apoštol Pavel píše, že déšť, který dává vzrůst „*bylinu příhodnou těm, od kterýchž bývá dělána*“, dává rovněž vzrůst trnům a bodlákům. Přeořejte kousek zahrady a pochopíte, co mám na mysli. Během studené, tmavé zimy promrzlá zem nebude rodit nic. Ani nic dobrého, ani nic špatného. Ale když zasadíte dobré semeno a přijde teplý jarní deštěk, vyleze vám ze země tolik plevelů, že se nebudete stačit divit. Kde se tam plevel vzal? Jak se mohl dostat do země, když jste ho tam nezaseli? Byl tam po celou dobu, jen potřeboval trochu přeorat a pokropit teplým deštěm. Čerstvý déšť probuzení tak přináší ovoce Ducha a zároveň

dává vzrůst každé skryté ohavnosti, která v nás do té doby ležela ladem a dosud nevyplavala na povrch. V tom okamžiku, kdy uvidíme, jak moc potřebujeme Boží pomoc, a budeme volat k Hospodinu, Bůh sešle skutečné vysvobození. Neboť Bůh musí mít lid, který bude „svatý, jako On je svatý.“ A také ho mít bude.

Strážní na hradbách

Praví orlí svatí mají také vytríbený vnější zrak, takže nepřítel nemůže proniknout jejich obranou. Ježíš nám v tom byl dokonalým příkladem. Nikdo ho nikdy neošálil lahodnými lichotivými slovíčky. Žádný zbožný pokrytec nikdy neunikl Jeho pronikavému pohledu. Ježíše neoklamalo ani to, když jeden z Jeho vlastních učedníků byl naplněn ďáblem. Bez ohledu na to, že byl jeden z dvanácti a ve jménu Ježíše z jiných vyháněl demony, pod pohledem vůdce orlích svatých se jeho myšlenky a záměry projevíly.

Bůh tím dal církvi záruku. Vzpomeňte si, jak Ananiáš se Zafírou přinesli podvodný dar Církvi a očekávali, že se s nimi budou ostatní dělit rovným dílem. Nebyli ochotni obětovat vše jako ostatní. Povedlo se jim snad Církev oklamat? Ne. Církev měla orlí zrak, který „zdaleka vidí“. Hřích Ananiáše a Zafíry byl odhalen, a přišel soud. „Střežte se připojití“ k pokrytcům a hříšníkům, neboť tajnosti lidských srdcí byly odhaleny. Není to úžasné svědectví? V 1. Korintským 14:25 je napsáno, že přijde-li do shromáždění místní církve nevěřící, pak mají bratři zjevit tajnosti jeho srdce: *„A tak tajnosti srdce jeho zjeveny budou, a padna na tvář, klaněti se bude Bohu, vyznávaje, že jistě Bůh jest mezi vámi.“* Vidíte snad něco podobného ve vašich shromážděních? Ne příliš často, že? Ale něco vám povím. Bůh dnes vystrkuje orlí svaté z jejich „hnízd“ a učí je pohybovat se na nebeských místech. Doufám, že mi rozumíte a že si nemyslíte, že mluvím o lidech, kteří se jednou budou vznášet v oblacích jako mimozemšťané. Už jen ta myšlenka mi připadá nesmyslná! A přece jsou lidé, kteří nedovedou pochopit, co znamená být vytržen do nebeských míst v Kristu. Ale ono to jednou přijde. A pak tento svět uzří, jak se Bůh zjevuje v lidském těle. Bude to něco nesmírně úžasného, co od doby Pána Ježíše ještě nikdo neviděl.

Rychlý jako orel

Už mi pomalu dochází papír, čas mi vypršel, a přesto je toho ještě tolik, co bych chtěl o orlích svatých říct. Jednu věc však ještě musím zmínit.

Deuteronomium 28:49 a 2. Samuelova 1:23 mluví o rychlosti orla. „*Rychlí jako orlice, ...*“⁵ Rychlost je orlům vlastní. Na jiném místě se píše: „... *jako orlice letící na pastvu.*“ (Job 9:26). Joel říká: „*Poběží jako mocní bojovníci.*“ Matouš popisuje příchod Syna Člověka: „*Nebo jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ... tuť se shromáždí i orlice.*“ (Matouš 24:27–28)

Ano, Pán přijde rychle. A použije si své orlí svaté, kteří jsou rychlí k slyšení, rychlí k víře a rychlí k poslušnosti. Čas se nachýlil a všude zní volání. Oprostěte se od pozemských pout, odhodte každé břímě a vzneste se na orličích křídlech do nebeských míst, kam patříte! Sláva Bohu, haleluja!

---

⁵ dosl. překlad